

מסכת נדה

פרק ד משנה ז

כָּל אֶחָד עֶשְׂרֵי יוֹם בְּחֻזְקַת טְהוֹרָה. יוֹשֵׁבָה לָהּ וְלֹא בְדָקָה, שְׂגָגָה,
נֶאֱנָסָה, הַזִּידָה וְלֹא בְדָקָה, טְהוֹרָה. הִגִּיעַ שְׁעַת וּסְתָה וְלֹא
בְדָקָה, הָרִי זֹו טְמֵאָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אִם הִיָּתָה בְּמַחְבֵּא
וְהִגִּיעַ שְׁעַת וּסְתָה, וְלֹא בְדָקָה, הָרִי זֹו טְהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁחֲרָדָה
מִסְלָקֶת אֶת הַדָּמִים. אָבֵל יָמֵי הַזָּב וְהַזָּבָה וְשׁוֹמֶרֶת יוֹם כְּנָגֵד
יוֹם, הָרִי אֵלּוּ בְּחֻזְקַת טְמֵאָה: